

Ärakuulamise eest vastutava ametniku lõpparuanne juhtumi COMP/C-3/37.792 — Microsoft kohta

(vastavalt komisjoni 23. mai 2001. aasta otsuse (2001/462/EÜ) artiklile 15 ärakuulamise eest vastutavate ametnike pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes — EÜT L 162, 19.6.2001, lk 21)

(2007/C 26/04)

Käesolevat juhtumit käsitleva otsuse eelnõu põhjal võib teha järgmised tähelepanekud:

Menetlus ja vastuväited

10. detsembril 1998. aastal esitas Sun Microsystems Inc ("Sun") artikli 82 kohaselt Microsoft Corporationi ("Microsoft") vastu kaebuse vastavalt nõukogu määruse nr 17/62 artiklile 3 ⁽¹⁾. Sun väitis, et Microsoft on õigusvastaselt varjanud liidese koostalitusvõimeks vajalikku teavet, mis võimaldab Microsoftil lõpptulemusena laiendada oma valitsevat seisundit personaalarvutite operatsioonisüsteemide valdkonnas ka nendega tihedalt seotud rühmaserverite operatsioonisüsteemide tarkvara turule. Suni kaebuse kohaselt algatatud juhtum registreeriti numbril all IV/C-3/37.345.

Vastavalt määruse nr 2842/89 artiklile 2 ⁽²⁾ saatis komisjon 1. augustil 2000 Microsoftile esimese vastuväite, millele Microsoft vastas 17. novembril 2000.

2000. aasta veebruaris käivitas komisjon omaalgatuslikult uurimise selle kohta, kas Microsoft on seadusvastaselt sidunud oma toote Media Player oma operatsioonisüsteemiga Windows, mis on turul valitsevas seisundis. See uurimine registreeriti kui juhtum COMP/C-3/37.792.

Microsoftile 30. augustil 2001 saadetud teises vastuväites liideti esimeses vastuväites asjakohaselt esitatud järeldused menetlusele, mis oli algatatud juhtumi COMP/C-3/37.792 käigus. Vastuväites käsitleti koostalitusvõime küsimust ja Windows Media Playeri liitmist Windows operatsioonisüsteemiga. Microsoft vastas 16. novembril 2001. Ettevõtte loobus oma õigusest suulisele ärakuulamisele.

Kolmanda vastuväite sai Microsoft 6. augustil 2003. Nimetatud täiendavas vastuväites käsitleti sama konkurentsivastast tegevust, mis esimeses ja teises vastuväites ning selgitati, et uusi asjaolusid tuleb käsitleda ja mõista kahe esimese vastuväite valguses. Kõnealune vastuväide hõlmas eelkõige teostatud turu-uuringu järeldusi ning selles selgitati täiendava üksikasjalikkusega komisjoni poolt ette nähtud meetmeid.

Microsofti vastus vastuväitele

Microsoftile anti kolmandale vastuväitele vastamiseks aega 8 nädalat, s.o kuni 1. oktoobrini 2003. 7. ja 8. augustil 2003 võimaldati Microsoftile juurdepääs komisjoni materjalidele. See oli neljas kord, kui Microsoft sai sellise juurdepääsu. 7. septembril 2003 taotles Microsoft vastuväitele vastamiseks 60 päeva võrra ehk kuni 4. detsembrini 2003 ajapikendust. Minu hinnangul ei olnud selline tähtaja pikendamine õigustatud. Võttes eelkõige arvesse puhkuste perioodi, pikendasin ma siiski tähtaega 17. oktoobrini 2003. 17. oktoobril 2003 vastas Microsoft nõuetekohaselt kolmandale vastuväitele.

Microsoft palus võimalust lisamaterjali esitamiseks majandusnõustamisfirmade Mercer ja NERA teostatud uuringu ja analüüsi näol. Microsoftil lubati esitada lisamaterjali 31. oktoobrini 2003 tingimusel, et ta annab komisjoni valdusse enne oma majanduskokkuvõtte esitamist selle aluseks olevad originaalandmed. Microsoft nõustus selle tingimusega ja esitas nõuetekohaselt Merceri ja NERA aruanded 31. oktoobril.

⁽¹⁾ Nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määrus nr 17, esimene määrus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 rakendamise kohta (EÜT L 13, 21.2.1962, lk 204).

⁽²⁾ Komisjoni 22. detsembri 1998. aasta määrus nr 2842/98/EMÜ poolte ärakuulamise kohta teatavates EÜ asutamislepingu artiklite 85 ja 86 alusel algatatud menetlustes (EÜT L 354, 30.12.1998, lk 18—21).

Kolmandate poolte osalus menetluses; teabe vastastikune vahetamine

Sunile kui ametliku kaebuse esitajale anti vastuväidete mittekonfidentsiaalne variant.

Lisaks Sunile osales menetluses arvukalt kolmandaid pooli, kellele omistati huvitatud isiku staatus.

Kolmandatele pooltele anti kõigi kolme vastuväite ja Microsofti vastuste mittekonfidentsiaalne variant. Nende kirjalikud märkused saadeti Microsoftile kommenteerimiseks. Kuna pooled ja kolmandad pooled on edastanud üksteisele kõik peamised dokumendid, on juhtum paistnud selle osapoolte seisukohast silma äärmise läbipaistvusega.

Oma 4. novembri 2003 kirjas taotles Microsoft, et teatavat dokumenti ja kahte aruannet, mis pärinesid kaebuse esitajalt ja kolmandalt poolelt ning mille komisjon edastas Microsoftile 3. novembril, ei esitataks suulisel ärakuulamisel ja et neile ei viidataks selle käigus. Ma ei kiitnud seda taotlust heaks, sest aruanded on seotud arutusel oleva juhtumiga, kuid teavitasin osalisi ärakuulamise käigus sellest, et Microsoftil ei ole olnud veel võimalust asjaomaseid dokumente ametlikult kommenteerida.

Suuline ärakuulamine

Microsoft taotles oma kirjalikus vastuses kolmandale vastuväitele suulist ärakuulamist.

See leidis aset 12., 13. ja 14. novembril 2003. Lisaks Microsoftile osalesid ärakuulamisel ka kaebuse esitaja ja kaheksa huvitatud isikut. Microsofti ettekandeks eraldati esimesed poolteist päeva, et tal oleks piisav võimalus oma väiteid suuliselt esitada. Kaebuse esitajale ja huvitatud isikutele anti igäühele oma märkuste esitamiseks aega 30 minutist kuni kahe tunnini. Lõpuks sai Microsoft võimaluse kommenteerida kolmandate isikute märkusi nii suulise ärakuulamise käigus kui ka hiljem kirjalikult.

Ühe kolmanda poole (RealNetworks) kavatsus oli lükata suulise ärakuulamise käigus ümber Microsofti väide, et Microsoft Windows operatsioonisüsteem ei toimi korralikult ilma Windows Media Playeri funktsioonita. Tema ettekanne kutsus esile eriarvamuse küsimuses, kas RealNetworks oli Windows operatsioonisüsteemist täielikult kõrvaldanud Windows Media Playeri tarkvararakenduse kahendkoodi. Komisjon kutsus nii RealNetworksi kui ka Microsofti esituse paikapidavuse kontrollimiseks oma ruumidesse Brüsselis. 23. jaanuaril 2004 kordas RealNetworks komisjoni ja Microsofti esindajate juuresolekul oma esitust sülearvutil. See arvuti anti Microsoftile täiendavaks kontrollimiseks ja Microsoft esitas 6. veebruaril 2004 oma kommentaari.

Komisjoni 16. jaanuari 2004. aasta kiri

16. jaanuaril 2004 anti Microsoftile täiendav juurdepääs toimikule. Samal päeval saatis komisjon Microsoftile kirja. Selle eesmärk oli vältida väärarvamusi seoses komisjoni võimalike järeldustega mitmete dokumentide ja suulise ärakuulamise käigus saadud tõendite kohta, mis olid kantud toimikusse. Selleks loeti kirja lisas üles dokumendid ja tõendid, samuti vastavad komisjoni järeldused. Et reageerida vastusele, mille Microsoft oli saatnud kolmandale vastuväitele, osutas komisjon oma 16. jaanuari 2004 kirjas sellele, kuidas tuleks tõlgendada seoses koostalitusvõimega tõstatatud vastuväiteid. Microsoftile anti võimalus kommenteerida nimetatud kirja mõlemat tahku kuni 30. jaanuarini 2004.

Oma 24. ja 27. jaanuari kirjades leidis Microsoft, et 16. jaanuari 2004 kirjas leidis mitu uut elementi ja see võib seetõttu endast kujutada uut vastuväidet. Microsoft palus ka viidata, millistele vastuväite lõikudele vastavad komisjoni 16. jaanuari kirjale lisatud järeldused, ning taotles vastamiseks ajapikendust kuni 13. veebruarini 2004. Microsoftile esitati palutud viited 27. jaanuaril 2003. Oma 30. jaanuari ja 5. veebruari kirjades pikendasin Microsofti jaoks vastamise tähtaega kuni 8. veebruarini 2004.

Microsoft esitas oma märkused komisjoni 16. jaanuari kirja lisa kohta 7. veebruaril 2004. Seejuures tegi Microsoft avalduse, et 16. jaanuari kiri sisaldas uusi vastuväiteid. Microsoft taotles kinnitust selle kohta, et nende märkusi võetakse arvesse.

Oma 30. jaanuari ja 20. veebruari 2004. aasta kirjades võtsin ma seisukoha, et komisjoni 16. jaanuari 2004. aasta kiri oli koostatud vaieldamatult selleks, et Microsoft saaks õige ettekujutuse seoses koostalitusvõimega esitatud vastuväidetest ning komisjoni võimalikest järeldustest toimikus leiduvate konkreetsete dokumentide kohta. Seetõttu ei jaga ma Microsofti arvamust, et asjaomane kiri kujutas endast uut vastuväidet. Siiski kinnitasin oma 20. veebruari kirjas, et komisjon võtab Microsofti vastuse sisu loomulikult arvesse.

Menetluse käigus on kummutatud mõned teises vastuväites sisaldunud väited, näiteks seoses tehnoloogilise mõjuga, diskrimineeriva litsentseerimisega ja konkurentsivastase litsentsipoliitikaga.

Eelõeldu tõttu olen seisukohal, et Microsofti ja kolmandate poolte õigust ärakuulamisele on käesoleva juhtumi puhul järgitud.

Brüssel, 18. märts 2004.

Karen WILLIAMS
